

Historia regionu

Autor: Izabela Stapor

Z badań archeologicznych wynika, że niektóre fragmenty dawnej Puszczy Sandomierskiej były zamieszkiwane już w mezolicie, czyli w środkowej epoce kamienia (około 7900 - 4200 lat p.n.e.). Na terenach puszczy odnaleziono ślady kultury trzcinieckiej (1500 - 1300 lat p.n.e.), łużyckiej (od około 1300 do 400 lat p.n.e.) i przeworskiej (I - II wieku n.e.). Pierwsze osady ludzkie powstały w puszczy już w X-XIII wieku (z powodu najazdów tatarskich, ludność chroniła się w lasach, zasiedlając niedostępne dotąd tereny). W przedziale od XIV do XVI w. na terenie Puszczy Sandomierskiej powstawały liczne nowe osady (za sprawą regularnej akcji osadniczej zapoczątkowanej przez Kazimierza Wielkiego). Pośrednie dane wskazują, że północne i środkowe tereny Puszczy Sandomierskiej zostały zasiedlone przez osadników z Mazowsza (w XVI wieku Mazowsze było najbardziej zaludnionym terenem i ludność przemieszczała się w poszukiwaniu lepszych warunków życia). Najbardziej typowe dla osadnictwa puszczańskie są wsie rozproszone, o nieregularnym układzie pól. W wieku XVII tereny puszczańskie były nękane przez liczne najazdy obcych wojsk (ataki Tatarów, wielokrotne nękania przez wojska Karola Gustawa, najazdy wojsk węgierskich pod dowództwem Stefana Rakoczego). Po pierwszym rozbiórce Polski region przeszedł pod panowanie austriackie. Zaborca na całym uzyskanym terenie utworzył nową prowincję pod nazwą Królestwo Galicji i Lodomerii, prowadząc systematyczną politykę kolonizacyjną, wykupując ziemię od zubożałych Polaków. Cechą charakterystyczną tego typu osiedli było ich rozplanowanie (jedna główna ulica i odbiegające od niej mniejsze uliczki). W wieku XIX doszło do nasilenia zorganizowanego osadnictwa niemieckiego (tzw. kolonizacja józefińska - zorganizowana przez administrację cesarza Józefa II). Puszcza Sandomierska stała się tygłem, w którym mieszały się liczne nacje: ludność polska z Mazowsza i z zachodniej Małopolski, a także ludność ruska, tatarska, szwedzka, litewska, wołoska i niemiecka (świadczą o tym nazwy wsi występujących na tym terenie: Rusiny, Moskale, Mazury, Wołochy, Szwedy, Turki, Tatary). Asymilacja narodowości spowodowała wykształcenie nowej grupy ludzkiej. O dużej świadomości wspólnoty świadczy samookreślenie się nazwą "Lesioki" (Lasowiacy są jedną z nielicznych grup ludności zamieszkującej ziemię Polski, u której wykształciło się pojęcie własnej nazwy; używana obecnie dla potrzeb klasyfikacji etnograficznej nazwa "Lasowiacy" została wprowadzona do literatury pod koniec XIX wieku).